

SPRÁVA VNĚJŠÍCH HRANIC

Politiku EU v oblasti správy hranic bylo nutno přizpůsobit významným změnám, jako je příchod nebývalého počtu uprchlíků a nelegálních migrantů. Od poloviny roku 2015 se projevila řada nedostatků politiky EU v oblasti správy vnějších hranic a migrace. Tyto výzvy spojené s toky smíšené migrace do EU a zvýšené obavy v oblasti bezpečnosti vyvolaly novou vlnu opatření v oblasti ochrany vnějších hranic EU, což mělo dopad také na její vnitřní hranice.

PRÁVNÍ ZÁKLAD

Čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU).

Články 67 a 77 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

CÍLE

Schengenský prostor, jednotný prostor bez vnitřních hranic, vyžaduje rovněž jednotnou politiku v oblasti správy vnějších hranic. Čl. 3 odst. 2 SEU požaduje „vhodná opatření týkající se ochrany vnějších hranic“. EU si proto klade za cíl stanovit společné normy pro provádění kontrol na svých vnějších hranicích a postupně zavést integrovaný systém jejich správy.

DOSAŽENÉ VÝSLEDKY

První krok na cestě ke společné správě vnějších hranic Unie byl učiněn dne 14. června 1985, kdy pět z tehdejších deseti členských států Evropského hospodářského společenství podepsalo v lucemburském pohraničním městě Schengen tzv. Schengenskou dohodu, která byla o pět let později doplněna Úmluvou k provedení Schengenské dohody^[1]. Schengenský prostor, bezhraniční zónu vymezenou schengenským *acquis* (jak jsou tyto dohody a pravidla souhrnně nazývány), v současné době tvoří 26 evropských zemí^[2].

[1] Schengenské acquis: Úmluva ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

[2] Součástí prostoru nejsou Spojené království, Irsko, Chorvatsko, Bulharsko a Rumunsko. Nicméně prostor zahrnuje i tři státy, které nejsou členy EU: Švýcarsko, Norsko a Lichtenštejnsko.

A. Schengenské *acquis* v oblasti vnějších hranic

Současné schengenské *acquis* upravující vnější hranice vychází z původního *acquis* začleněného do právního řádu EU Amsterodamskou smlouvou (1.1.3). Jeho pravidla jsou obsažena v celé řadě opatření, která lze zhruba rozdělit do pěti oblastí:

1. Schengenský hraniční kodex[3] je hlavním pilířem správy vnějších hranic. Stanovuje pravidla pro překračování vnějších hranic a podmínky upravující přechodné zavedení hraničních kontrol na vnitřních hranicích. Ukládá členským státům povinnost provádět při překračování vnějších hranic za použití příslušných databází systematické kontroly všech osob, včetně osob požívajících práva na volný pohyb podle právních předpisů EU (tedy občanů EU a jejich rodinných příslušníků, kteří nejsou občany EU). Tyto databáze zahrnují Schengenský informační systém a databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLDT) vedenou Interpolem. Tyto povinnosti se vztahují na veškeré vnější hranice (vzdušné, námořní a pozemní) jak při vstupu, tak výstupu.

2. Schengenský informační systém (SIS)

SIS je systém a databáze pro sdílení informací, sloužící pro podporu zajišťování mezinárodní bezpečnosti v schengenském prostoru, v němž neexistují kontroly na vnitřních hranicích. Je nejpoužívanějším a nejúčinnějším systémem EU v oblasti svobody, bezpečnosti a práva (4.2.1). Úřady v celé EU využívají SIS pro vkládání či ověřování záznamů o hledaných nebo pohřešovaných osobách a předmětech. Obsahuje více než 80 milionů záznamů, přičemž v roce 2017 bylo zaznamenáno více než 5 miliard jednotlivých přístupů do systému ze strany orgánů, což vedlo k více než 240 000 pozitivním nálezům u cizích záznamů (záznamy vydané jinou zemí). SIS byl nedávno posílen prostřednictvím aktualizovaných pravidel, která odstraní potenciální mezery v systému a zavedou několik zásadních změn, pokud jde o typy vloženého záznamu.

Po poslední reformě v roce 2018 je působnost systému SIS nyní definována ve třech samostatných právních nástrojích ve formě tří nařízení (nahrazujících SIS II):

- policejní a soudní spolupráce v trestních věcech^[4],
- hraniční kontroly^[5],
- navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí^[6].

Tato tři nařízení tvoří další kategorie záznamů v systému, jako jsou záznamy o neznámých podezřelých nebo hledaných osobách, preventivní záznamy o dětech,

[4][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1862](#) ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56.

[5][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1861](#) ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 1987/2006 Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 14.

[6][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1860](#) o využívání Schengenského informačního systému při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 312 7.12.2018, s. 1.

kterým hrozí únos ze strany jejich rodičů, záznamy za účelem navrácení, záznamy týkající se rozhodnutí o navrácení, která byla vydána neoprávněně pobývajícím státním příslušníkům třetích zemí, a dále otisky dlaní, prstů, zobrazení obličejů a DNA neznámých osob za účelem jejich identifikace.

3. Fond pro vnitřní bezpečnost: hranice a víza (ISF)

Některé členské státy nemají vnější hranice, které by bylo nutno kontrolovat, a proto nejsou stejnou měrou postiženy přeshraničními toky. EU proto přiděluje ve snaze kompenzovat vzniklé náklady své prostředky těm členským státům, jejichž hranice tvoří vnější hranice EU. Tento mechanismus pro sdílení finanční zátěže byl zřízen s finanční podporou ve výši 3,8 miliard EUR na sedmileté období 2014–2020. Hlavním cílem fondu ISF je přispívat k vysoké míře bezpečnosti v Unii a zároveň usnadňovat legální cestování. Příjemci prostředků z těchto programů prováděných v rámci fondu mohou být státní a federální úřady, veřejné orgány na místní úrovni, nevládní organizace, humanitární organizace, subjekty veřejného nebo soukromého práva a vzdělávací a výzkumné organizace.

4. Systém vstupu/výstupu (EES)

Systém vstupu/výstupu (EES)^[7] je informační systém, který zrychluje a posiluje hraniční kontroly státních příslušníků třetích zemí cestujících do EU. Tento systém nahrazuje manuální razítkování pasů na hranicích elektronickým záznamem v databázi.

Hlavními cíli EES jsou:

- omezení prodlev při hraničních kontrolách a zlepšení kvality hraničních kontrol tím, že bude automaticky vypočítávána délka povoleného pobytu každého cestujícího,
- zajištění systematické a spolehlivé identifikace osob překračujících povolenou délku pobytu,
- posílení vnitřní bezpečnosti a boje proti terorismu tím, že bude donucovacím orgánům umožněn přístup k záznamům o předešlých cestách.

Přístup do systému EES mají vnitrostátní donucovací orgány a Europol, nikoliv však azylové orgány. Přenos údajů pro účely vymáhání práva nebo navrácení do třetích zemí a členských států EU, které nejsou zapojeny do systému EES, je zajištěn, ale pouze za určitých podmínek. Systém EES bude shromažďovat údaje o cestujících (jméno, typ cestovního dokumentu, otisky prstů, zobrazení obličeje a datum a místo vstupu a výstupu) při překročení vnějších hranic schengenského prostoru. Tento systém se bude týkat všech státních příslušníků třetích zemí, a to jak osob podléhajících vízové povinnosti, tak i osob, které jsou od vízové povinnosti osvobozeny. Budou jej také využívat konzulární a pohraniční orgány.

[7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011, Úř. věst. L 327, , 9.12.2017, s. 20.

5. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex)

Evropskou pohraniční a pobřežní stráž (EBCG) tvoří Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (EBCGA-Frontex) spolu s národními orgány^[8].

EBCG zahájila svou činnost v říjnu 2016. Tato [decentralizovaná agentura](#) důkladně monitoruje vnější hranice EU a spolupracuje s členskými státy s cílem rychle identifikovat a řešit jakékoli potenciální bezpečnostní hrozby na vnějších hranicích EU. Již několik let před rokem 2015 Parlament požadoval posílení úlohy agentury Frontex s cílem zvýšit její kapacitu, aby mohla co nejučinněji reagovat na měnící se migrační toky. Tak např. ve svém [usnesení ze dne 2. dubna 2014 o přezkumu Stockholmského programu v polovině období](#)^[9] Parlament vyzval evropskou pohraniční stráž ke střežení hranic schengenského prostoru. Ve svých závěrech z října 2015 Rada rovněž vyjádřila svou podporu pro „postupné zavedení integrovaného systému řízení vnějších hranic“. Parlament trval na tom, aby nová pravomoc agentury zasáhnout byla uvedena v činnost na základě rozhodnutí členských států v Radě, nikoli na základě rozhodnutí Komise, jak bylo původně navrženo. Toto nařízení rozšiřuje rozsah činností agentury EBCGA/ Frontex s cílem zahrnout posílenou podporu členských států v oblasti řízení migrace, boje proti přeshraničnímu zločinu a pátracích a záchranných operací. Stanoví větší úlohu při navracení migrantů do země jejich původu, a to na základě rozhodnutí vnitrostátních orgánů. Rada může na základě návrhu Komise požádat agenturu, aby za výjimečných okolností zasáhla a poskytla členským státům pomoc. Tato situace nastane, pokud:

- členský stát nesplní (v daném časovém limitu) závazné rozhodnutí správní rady agentury týkající se řešení nedostatků ve své správě hranic, a jestliže
- je vyvíjen zvláštní a nepřiměřený tlak na vnější hranici, který ohrožuje fungování schengenského prostoru. Pokud členský stát s rozhodnutím Rady o poskytnutí pomoci nesouhlasí, mohou ostatní státy EU dočasně zavést kontroly na vnitřních hranicích.

V září 2018 Komise předložila [nový návrh na posílení Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž](#), který byl přijat v říjnu 2019^[10]. Agentura získala nový mandát a vlastní prostředky a pravomoci k ochraně vnějších hranic, účinnějšímu navracení a ke spolupráci se třetími zeměmi.

Základem této posílené agentury bude stálý sbor čítající [10 000 příslušníků pohraniční stráže s výkonnou pravomocí](#) připravených poskytnout členským státům kdykoli pomoc. Tato agentura bude mít také silnější mandát týkající se navracení migrantů a bude blíže spolupracovat s třetími zeměmi, včetně zemí, které nejsou bezprostředními sousedy EU. Nový stálý sbor Evropské pohraniční a pobřežní stráže bude připraven

[8][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2016/1624](#) ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

[9]Bod 74 [usnesení ze dne 2. dubna 2014 o přezkumu Stockholmského programu v polovině období](#), Úř. věst. C 408, 30.11.2017, s. 8.

[10][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2019/1896](#) ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624, Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1.

k nasazení, jakmile bude plně akceschopný od roku 2021 a dosáhne své plné kapacity 10 000 příslušníků pohraniční stráže do roku 2024.

B. Vývoj v oblasti správy EU zaměřené na její vnější hranice

1. Tempo změn se zrychlilo v důsledku velkých ztrát na životech ve Středomoří v posledních letech a obrovského přílivu uprchlíků a migrantů od září roku 2015.

Před vypuknutím uprchlické krize se pouze tři země rozhodly na svých vnějších hranicích vybudovat oplocení, aby zabránily vstupu migrantů a uprchlíků na své území: Španělsko (stavební práce byly dokončeny v roce 2005 a v roce 2009 byly rozšířeny), Řecko (výstavba byla dokončena v roce 2012) a Bulharsko (v reakci na Řecko, kde byla výstavba dokončena v roce 2014). V rozporu s čl. 14 odst. 2 Schengenského hraničního kodexu, který stanovuje, že „vstup lze odepřít pouze na základě zdůvodněného rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření“, začal postupně narůstat počet členských států, které zahájily výstavbu zdí nebo oplocení na svých hranicích s cílem plošně zabránit vstupu migrantů a žadatelů o azyl na jejich vnitrostátním území. Mimoto členské státy, aniž by existovala jednoznačná pravidla EU týkající se výstavby oplocení na vnějších schengenských hranicích, rovněž vybudovaly oplocení na hranicích EU se třetími zeměmi (především s Marokem a Ruskem), a to včetně kandidátských zemí (Republikou Severní Makedonie, Srbskem, Tureckem) a jednoho členského státu kandidujícího na přistoupení k schengenskému prostoru (Chorvatskem). Ploty byly vybudovány také v rámci schengenského prostoru, např. mezi Rakouskem a Slovinskem, přičemž postupem Španělska v Mellile se zabývá Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku.

2. V září 2018 byl zřízen Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS).

Cílem tohoto nového centralizovaného informačního systému je sběr údajů o státních příslušnících třetích zemí, kteří nemají při vstupu do schengenského prostoru vízovou povinnost, a odhalování jakýchkoli případných rizik v oblasti bezpečnosti nebo nelegální migrace. Tato databáze bude provádět předběžné kontroly týkající se cestujících bez vízové povinnosti a nepovolí jim cestu v případě, že budou považováni za rizikové osoby. Databáze se bude podobat již existujícím systémům, které byly zavedeny mimo jiné například v USA (ESTA), Kanadě a Austrálii.

Výhodami ETIAS jsou omezení prodlev při hraničních kontrolách, zlepšení vnitřní bezpečnosti, lepší prevence ilegální imigrace a omezení hrozeb pro veřejné zdraví. Přestože bude systém provádět předběžné kontroly, konečné rozhodnutí o tom, zda povolit nebo zamítnout vstup, a to dokonce i v případech, kdy má osoba platné cestovní povolení, přijme pohraniční stráž daného státu provádějící hraniční kontrolu, a to v souladu s pravidly Schengenského hraničního kodexu. ETIAS má tři hlavní funkce:

- ověřování informací, které předloží online státní příslušníci třetích zemí bez vízové povinnosti před svou cestou do EU,
- zpracování žádostí jejich porovnáním s ostatními informačními systémy EU (jako je SIS, VIS, databáze Europolu, databáze Interpolu, EES a Eurodac, databáze evropského systému pro porovnávání otisků prstů žadatelů o azyl, která umožňuje porovnávání údajů o otiscích prstů),

- vydávání cestovních povolení v případech, kdy nedošlo k pozitivnímu nálezu, nebo nebyly zjištěny prvky vyžadující další analýzu.

Získat cestovní povolení by mělo zabrat čas v řádu několika minut. Za žádost bude účtován poplatek ve výši 7 EUR. V červnu 2017 Rada rozhodla, že návrh rozdělí do dvou samostatných právních aktů^[11], protože (schengenský) právní základ návrhu nemůže zahrnovat změny nařízení o Europolu. Systém ETIAS bude vypracován agenturou eu-LISA a bude plně funkční od roku 2021.

3. eu-LISA

Systém [eu-LISA](#), který byl vytvořen v roce 2011, odpovídá za provozní řízení tří centralizovaných informačních systémů EU: SIS, VIS a Eurodac^[12]. Slouží k zavedení nové architektury informačních technologií v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. V listopadu 2019 byl mandát systému eu-LISA revidován^[13] a schopnost této agentury přispívat ke správě hranic, spolupráci v oblasti prosazování práva a řízení migrace v EU byla dále rozšířena.

4. Interoperabilita mezi informačními systémy EU v oblasti hranic

EU vyvíjí rozsáhlé centralizované IT systémy (SIS, VIS, Eurodac, EES a ETIAS) za účelem shromažďování, zpracování a sdílení informací, které mají zásadní význam pro spolupráci v oblasti bezpečnosti a řízení vnějších hranic a migrace. V prosinci 2017 Komise navrhla, aby byla na úrovni EU zajištěna interoperabilita těchto informačních systémů, tzn., aby byly schopny provádět výměnu údajů a jejich sdílení, což umožní, aby byly příslušným orgánům dostupné veškeré informace, které potřebují, a to kdykoli a kdekoli. Interoperabilita znamená schopnost informačních technologických systémů sdílet informace a znalosti s cílem zabránit informačním mezerám způsobeným složitostí a rozříštěností těchto systémů^[14].

Dvě nařízení přijatá v květnu 2019 umožní, aby se systémy lépe doplňovaly, usnadnily správné zjišťování totožnosti osob a přispěly k potírání podvodného zneužívání totožnosti. Tato nařízení nemění přístupová práva uvedená v právním základu pro jednotlivé evropské informační systémy, ale zavádí následující složky interoperability:

[11][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1240](#) ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226, Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1 a [nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1241](#) ze dne 12. září 2018, kterým se mění nařízení (EU) 2016/794 za účelem zřízení Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) úkoly Europolu, Úř. věst. L 236 19.9.2018, s. 72.

[12][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1726](#) ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a o změně nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a zrušení nařízení (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 99).

[13][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1726](#) ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a o změně nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a zrušení nařízení (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 99).

[14][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2019/817](#) ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 a (EU) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 27) a [nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2019/818](#) ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace, a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 a (EU) 2019/816, (Úř. věst. L 135 22.5.2019, s. 85).

- evropský vyhledávací portál, který by umožnil příslušným orgánům prohledávat několik informačních systémů zároveň s využitím biografických i biometrických údajů,
- sdílenou službu pro porovnávání biometrických údajů, která by umožnila vyhledávání a srovnávání biometrických údajů (otisků prstů a zobrazení obličeje) z několika systémů,
- společné úložiště údajů o totožnosti, které by obsahovalo biografické a biometrické údaje státních příslušníků třetích zemí, jež jsou v současné době uloženy v několika různých informačních systémech EU,
- detektor vícenásobné totožnosti, který kontroluje, zda se vyhledávané biografické údaje o totožnosti nevyskytují i v jiných zahrnutých systémech, aby se podařilo odhalit vícenásobné totožnosti týkající se jednoho souboru biometrických údajů.

ÚLOHA EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Evropský parlament reagoval na rozvoj politiky správy vnějších hranic smíšeně. Jednoznačně podporuje zlepšení organizační úlohy Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž i dalších příslušných agentur Unie, přičemž často vyzývá k dalšímu posílení jejich úlohy s ohledem na situaci, kdy EU čelí migrační krizi ve Středomoří. Ačkoli Parlament považuje rozvoj Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž za velmi pozitivní, jeho postoj k inteligentním hranicím je opatrnější. Jeho reakce na návrh Komise z roku 2013 vyjadřovala znepokojení nad rozsáhlým budováním technologií a masovým zpracováním osobních údajů navrhovaných v oblasti vnějších hranic. Kromě toho Parlament znepokojily předpokládané náklady na technologie inteligentních hranic a také pochybnosti o jejich výhodách. Parlament ve svém usnesení ze dne 12. září 2013 o druhé zprávě o provádění strategie vnitřní bezpečnosti EU uvedl, že „by měl být pečlivě analyzován možný vývoj nových systémů informačních technologií v oblasti migrace a správy hranic, jako jsou iniciativy „Smart Borders“, zejména s ohledem na zásady nezbytnosti a proporcionality“. Na tyto myšlenky navázal opět v září 2015, když položil otázku k ústnímu zodpovězení Komise a Radě a požádal, aby vyjádřily svůj postoj k otázce přístupu donucovacích orgánů do tohoto systému a názor ohledně příslušnosti rozsudku Evropského soudního dvora z dubna 2014 týkajícího se směrnice o uchovávání údajů (viz 4.2.8). Pokud nebude dosaženo rychlého pokroku ve věci reformy nařízení Dublin III^[15], mohl by Parlament zastavit probíhající jednání o všech dokumentech, které spadají do působnosti ministerstev spravedlnosti a vnitřních věcí (SVV), jako je např. nedávný návrh týkající se interoperability, revize systému Eurodac a další důležité dokumenty. Parlament takovýto přístup uplatnil již v roce 2012 při tzv. zmrazení jednání o Schengenu, kdy v reakci na rozhodnutí Rady změnit právní základ souboru opatření týkajících se správy schengenského prostoru rozhodl, že přeruší spolupráci na hlavních dokumentech v těchto oblastech, o nichž se v té době jednalo. Ve svém usnesení o výroční zprávě

[15] [Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady](#) ze dne 4. května 2016, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států ([COM\(2016\)0270](#)).

o fungování schengenského prostoru^[16] se Parlament snažil poukázat na to, že ačkoliv EU přijala v posledních třech letech mnohá opatření k posílení vnějších hranic, včetně kontrol na těchto hranicích, nedošlo k žádné odpovídající akci k jejich odstranění na vnitřních hranicích.

Parlament rovněž trval na tom, že je třeba přijmout opatření patřičně zohledňující *acquis* EU v oblasti hranic a azylu a Listinu základních práv EU. Právě proto již po nějakou dobu požaduje, aby na úrovni EU fungovaly spolehlivé a spravedlivé postupy a byl uplatňován ucelený přístup k migraci^[17].

Udo Bux
12/2019

[16]Usnesení Evropského parlamentu ze dne 30. května 2018 k výroční zprávě o fungování schengenského prostoru ([Přijaté texty, P8_TA\(2018\)0228](#)).

[17]Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2016 k situaci ve Středomoří a nutnosti uceleného přístupu EU k migraci, Úř. věst. C 58, 15.2.2018, s. 9.

